

רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה:
הָאֲרִי וְהָעוֹף בַּעַל הַמִּקְוֹר

סִפּוּר מִמְדַּרְשׁ הָאֲגָדָה
עַל אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה.

מֵתָאם לִילְדֵי יִשְׂרָאֵל הַצַּדִּיקִים, בְּאַהֲבַת ה' וּבְשִׂמְחָה.

הַבְּשׂוּרָה הַטּוֹבָה וְהַמְּשִׁמַּחַת

בְּיָמָיו שֶׁל מֶרֶן הַחֲכָם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה, קָרָה נִס גָּדוֹל!
מַלְכוּת הָרִשְׁעָה הָרֹמַאִית גָּזְרָה שְׂמִתָּר לַיהוּדִים לְבָנוֹת מִחֻדָּשׁ אֶת הַמִּקְדָּשׁ.
עַם יִשְׂרָאֵל שָׂמַח מְאֹד וְהוֹדָה לַה' מֵעוֹמְקָא דְּלִבָּא. הֵם הִרְגִּישׁוּ אֶת מַגַּע הַהַשְׁגָּחָה!

עצת הכותים הרשעים

לַעַם יִשְׂרָאֵל הָיוּ שׁוֹנְאִים –
הַכּוֹתִים הָרָשָׁעִים, שֶׁקִּנְאוּ
שֶׁקִּינְאוּ בָּעַם הַקָּדוֹשׁ.

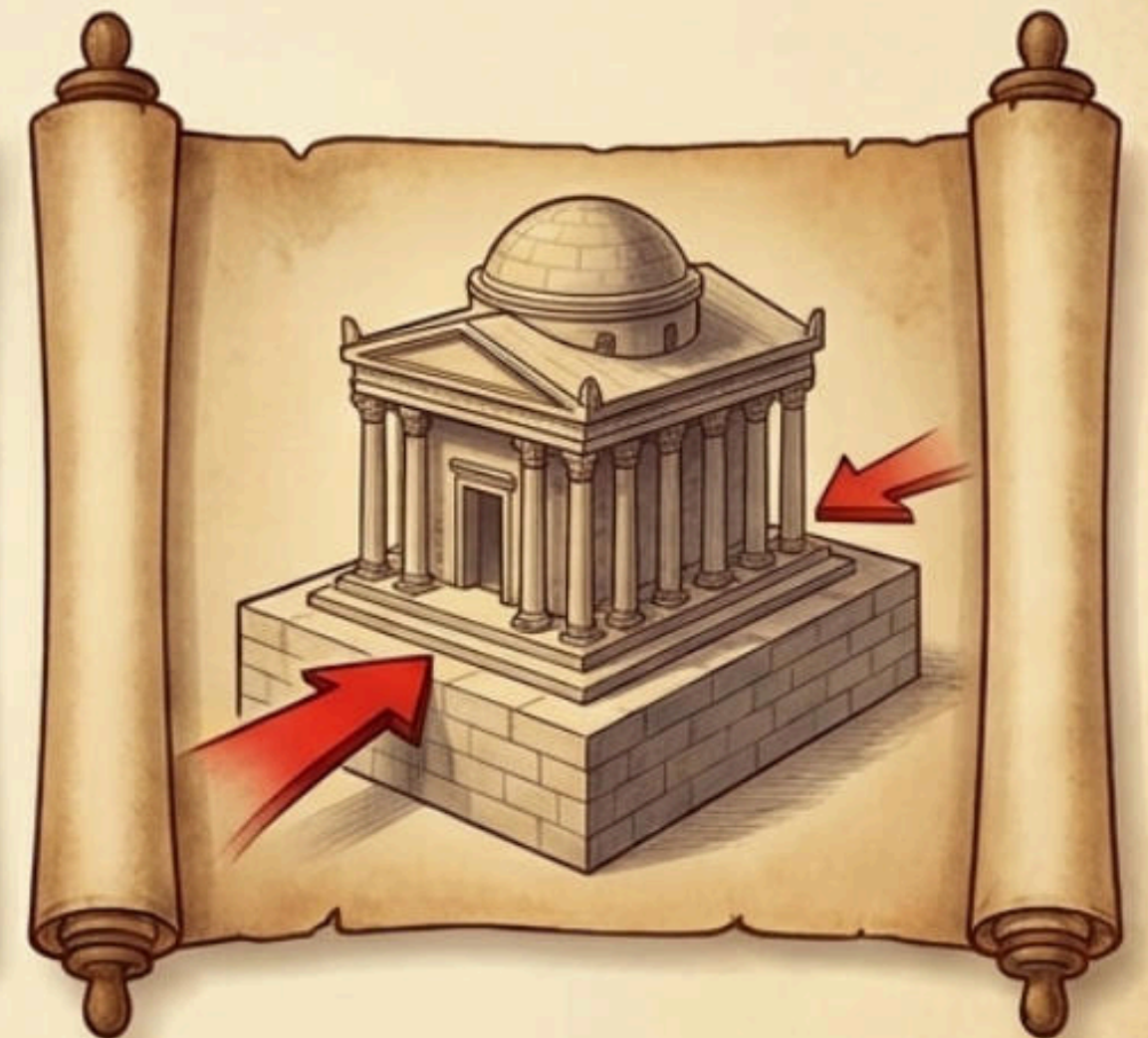
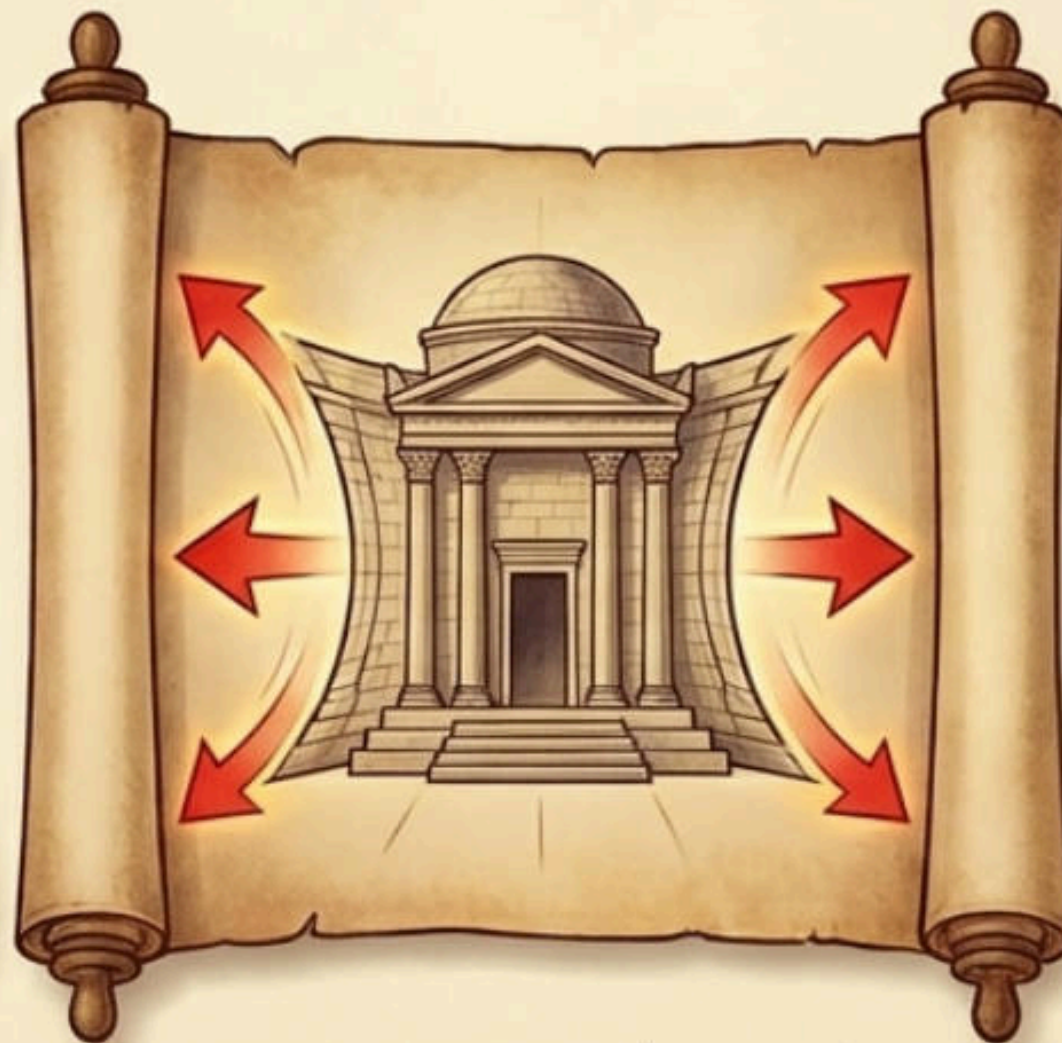
הֵם הָלְכוּ לַמֶּלֶךְ, דִּבְרוּ לְשׁוֹן
הָרַע וְשָׁקְרוּ: "אֲדוֹנֵי הַמֶּלֶךְ,
הַיְּהוּדִים מוֹרְדִים בָּךְ!"

הַמֶּלֶךְ נִבְהֵל, וְאָמַר: "מָה
אֶעֱשֶׂה? הֲרִי כָּבֹד הַסִּפְמָתִי,
וְאֲנִי לֹא יָכוֹל לְבַטֵּל אֶת
הַמֶּלֶךְ שְׁלִי!"

המלכות הבלתי אפשרית

הכותבים נתנו למלך עצה ערומה: 'אל תבטל, רק תציב להם תנאים שלא יכלו לקיים!'
המלך דרש מהיהודים אחד משלושה דברים:

1. או שישנו את מקום המקדש. 2. או שיוסיפו לו חמש אמות (מדות). 3. או שיקטינו אותו בחמש אמות.

"כך יתיאשו היהודים ויפסיקו מעצמם!" אמרו הרשעים.

בְּכִי וּתְפִלָּה בְּבִקְעַת בֵּית רִמּוֹן

כָּל עַם יִשְׂרָאֵל הָיָה אָסוּף בְּמָקוֹם שֶׁנִּקְרָא 'בִּקְעַת בֵּית רִמּוֹן'. כְּשֶׁהִגִּיעַ אֶת הַמְּלִכּוּת וְלָבָם נִשְׁבֵּר.
הֵם בָּכוּ לָהּ, וְכִמְעַט קִבְּלוּ הַחֲלָטָה מְסֻכָּנָת מְאֹד: לְמֹרֵד וּלְהִלָּחֵם בַּמֶּלֶךְ הָרוֹמָאִי הֶחָזָק!

חֲכָם מִרְגִּיעַ אֶת הָעָם

מֶרֶד בְּרוּמָאִים הָיָה עָלּוּל לְהִבָּיֵא
חֶרֶב. זֶה הָיָה מִצָּב סִכָּנָה!
חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ: יָבֹא חֲכָם
אֶחָד, יִלְמַד זְכוּת וַיִּרְגִּיעַ אֶת הַצֹּר.
"מִי יֵלֵךְ?" שָׁאֲלוּ כֻלָּם.
וְהַתְּשׁוּבָה: 'יֵלֵךְ רַבִּי
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה! שֶׁהוּא אָב
בַּתוּרָה וְגָדוֹל בְּאַמוּנָה בָּה."

מֶנֶשׁ הָאֲרִי הַטּוֹרֵף

רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ נֶעְמַד מוֹל הָעַם הַקָּדוֹשׁ, וְהִתְחִיל לְסַפֵּר מֶנֶשׁ עֲמוּק וְחָכָם:

"פַּעַם אַחַת, סֵפֶר הָרַב, 'אֲרִי גָדוֹל טָרֵף טָרֵף וְאָכַל אוֹתוֹ."

"פִּתְאוֹם, עֶצֶם גָּדוֹלָה וְחֻדָּה נִתְקַעָה עִמָּק בְּגִירוֹנוֹ שֶׁל הָאֲרִי, וְהוּא לֹא יָכוֹל הָיָה לְהוֹצִיאָה!"

הַבַּטַּחַת מֶלֶךְ הַחַיּוֹת

הָאֵרִי סָבַל מְאֹד וְהִכְרִיז בְּכָל הַיַּעַר:
"כָּל מִי שְׂיָבוֹא וַיּוֹצִיא אֶת הָעֵצָם מֵהַגֶּרֶן שְׁלִי,
אֶתֵּן לוֹ שָׂכָר גָּדוֹל מְאֹד!"
אָךְ אֵף חִיָּה לֹא הֵעֲזָה לְהִתְקָרֵב. כָּלֵן פָּחְדוּ לְהִכְנִיס
אֶת הָרֹאשׁ לְתוֹךְ פִּי הַמְּסִיכָן שֶׁל הָאֵרִי!

הַעוֹף הַמַּצִּיל

לַפֶּתַע הַגִּיעַ, בְּהַשְׁגָּחָה מְלֻמָּעָלָה, 'קוֹרָא מַצְרִי' – עוֹף מֵיֶחֱד שֶׁמִּקּוּרוֹ אָרֶךְ מְאֹד.
הַעוֹף לֹא פָחַד. הוּא שָׁם אֶת מִקּוּרוֹ בְּזִהִירוֹת יָשָׁר לְתוֹךְ פִּיו שֶׁל הָאָרִי.
בְּדִיוֹק מְשֻׁלָּם, הַעוֹף שָׁלַף אֶת הָעֶצֶם, וְהָאָרִי חָזַר לְנֶשֶׁם לְרוּחָה!

הַשָּׁכָר הָאֲמָתִי

פָּנָה הָעוֹף וְאָמַר: "תֵּן לִי אֶת שְׁכָרִי שֶׁהִבְטַחְתָּ!" עָנָה לוֹ הָאָרִי: "אֵין שָׁכָר גָּדוֹל יוֹתֵר
"לָךְ וְהָיָה מִשְׁתַּבַּח וְאוֹמֵר בְּכָל מָקוֹם: "נִכְנַסְתִּי לְפִי אָרִי בְּשָׁלוֹם, וַיֵּצֵאתִי מִמֶּנּוּ
בְּשָׁלוֹם" עֲצֵם הַחַיִּים שָׁלָךְ – הֵם הַמַּתָּנָה שְׁלָךְ."

הַנִּמְשָׁל: לְהַבִּין אֶת הַמְּצִיאוֹת

רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ סִיִּים אֶת סְפּוּרוֹ, וְהַסְבִּיר לָעַם אֶת עֲמֻק הָאֱמוּנָה: "אֲחֵי הַיְּקָרִים! כֵּן הָרָשָׁעִים!"
"הַמֶּלֶךְ הוּא כְּמוֹ הָאֲרִי הַמְּסִיכָן. הִיא יָכוֹל לִפְגֹּעַ בָּנוּ בְּרֹגַע אֶחָד.
"דִּי לָנוּ בְּחֶסֶדִי ה' שְׂנֵכְנִסְנוּ לְאִמָּה הַזֹּאת בְּשָׁלוֹם – וְיִצְאָנוּ מִמֶּנָּה בְּשָׁלוֹם!"

מפתחות האמונה: משל ונמשל המשל

מלכות רומי
הרשעה והחזקה.

[איור אריה]
הארי המסכן

עם ישראל.

[איור עוף]
העוף המציל

ההבטחה לבנות
נשהמלך רצה לבטל.

[איור עצם]
העצם בגרון

ההודיה לה' שאנו
נשארים בחיים
נגד כל הסכויים!

[איור כתר]
השכר האמתי

קבלת הדין באהבה ובשמחה

כאשר עם ישראל שמע את המושל מפיו של רבי יהושע, דעתם התישבה.

"הם הבינו שהמורד רק יביא עליהם סכנה לא חכמה."

"הם השכילו לראות את השגחת ה' והודו לקדוש ברוך הוא שהם קימים, תורה!

An illustration of ten Jewish boys in a desert landscape, looking up and praying with their hands clasped. In the background, the Temple in Jerusalem is shown being rebuilt, with blueprints and construction plans visible in the sky. The scene is framed by a decorative archway with olive branches and flanked by two large scrolls.

הַמָּסֶר אֵלֵינוּ לְנֶצַח

וְמָה אֲנַחֲנוּ לוֹמְדִים, יְלָדִים יְקָרִים?
גַּם כְּשֵׁיטְ קְשִׁיִּים, נִזְכֹּר אֶת חֶסֶדִּי ה' שְׁשׁוֹמֵר עָלֵינוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר.
הַזִּזְכוֹת שֶׁלָּנוּ הִיא לְחַיּוֹת, לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּשִׂמְחָה וּלְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת!
וּבְעֶזְרַת ה', נִמְשִׁיךְ לְהַתְפַּלֵּל כָּל יוֹם, עַד שְׁנִזְכֶּה כָּלָנוּ יַחַד לְבִנְיַן בֵּימֵינוּ! אָמֵן!